Година I. Плѣвенъ, 6 априлъ 1914 год. Брой 9.

ДУМА

Обявления се приематъ по споразумение съ редакцията.

Годишенъ абонаментъ 6 лева.

Всичко за вѣстника се адресира: редакция в. „ДУМА“ — Плѣвенъ.

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Уреждa редакционенъ комитетъ.

Писма и ржкописи не се повръщатъ на изпращачитѣ.

17,848

И ХАРАКТЕРИ И ГЕРОИ.

На вниманието на г. Жостова (в. Камбана брой 1868).

Никой разуменъ човѣкъ нѣма да отрѣче факта, че българската военна история изобилствува съ примѣри на нечуванъ героизмъ и себеотрицание. Критиката, обаче, която се прави на военната дѣйность на българскитѣ офицери, не може да затъмни тази слава, защото тя не е насочена и не засѣга геройтѣ на послѣднитѣ двѣ войни. За тѣхъ никой никога лоша дума не е казалъ, слѣдователно, напраздно сж сърдититѣ приказки на нашитѣ военни писатели. Тѣ разбиватъ една отворена врата, и вмѣсто да правятъ това, по добрѣ щѣше да бжде да ни дадътъ всичката си подкрѣпа. за да очистимъ българската армия отъ легиона бездарници и мухлясали глави, които както прѣди, така и сега, продължаватъ да стоятъ по мѣстата си. Истинскитѣ патриоти — военни трѣбва да ни помогнатъ да дадемъ заслуженото всѣкиму.

Нѣколко примѣра ще пояснятъ мисъльта ни.

Прѣзъ врѣме на войната съ Турцитѣ, въ гр. Т. Пазарджикъ е билъ назначенъ, за комендантъ на града нѣкой си подполковникъ Неновъ. Въ този градъ поради близостьта му до военния театръ, особенно слѣдъ Одринския щурмъ, се събрали повече отъ 3,000 войници, при всѣ това караулната служба е страдала поради липса на войници. Често пжти турскитѣ офицерски—плѣнници се любували на картината, прѣдставляюща български войници водени силомъ и за ржцѣ къмъ казармата, за да поематъ караулната схужба. Всички сж бѣгали. Този който поради болѣсть или раняване се е добиралъ до Т.-Пазарджикъ е билъ сигуренъ, че нѣма повече да види бойното поле. Защо? Защото подполковникъ Неновъ систематически, на едро и дрѣбно е вземалъ рушветъ за да имъ разрѣшава отпуски. Той не се стѣснявалъ отъ нищо. Вземалъ: пари, оризъ, прасета, всичко каквото му давали. Прасетата продавалъ на касапитѣ; зашото нѣмало дѣ да ги държи. И което е най-скандалното, даже домашнитѣ му, дѣцата му, сж разрѣшаване отпуски срѣщу такси отъ 2 и 5 лв.!

Този пакостникъ днесъ блаженствува. Защо тѣжката ржка на военото правосждие не се сложи върху му? Защо се винеятъ войницитѣ въ манкирание на дълга си, когато български офицери ги научиха да се откупуватъ?

Другъ примѣръ. Нѣкой си полковникъ Беровъ, ако добрѣ съмъ запомнилъ името му—като началникъ на складъ въ Мустафа-паша, вършилъ такива гешефти, че даже еврейтѣ му завидѣли. И съ него нищо не е направено. Пардонъ, дали му орденъ! Нима нѣкаква военна нужда диктуваше да се дадатъ тѣзи длъжности на подобни хора? Нима тази служба неможеше да се изпълнява отъ единъ запасенъ подпоручикъ или единъ нестроеви войникъ съ търговска и счетоводна опитность? Защо се извадиха изъ възглавницата всичкитѣ тѣзи окаменялости?

Пишейки тѣзи редове, дойде ми на ума една сцена, която никога нѣма да забравя. Бѣше въ Драма. Войски отъ 6 дивизия трѣбваше да бждатъ прѣвозени отъ Драма до Демиръ-Хисаръ. Отнесохме се до коменданта на гарата, единъ старъ полковникъ, за да искаме композирането на трена. Горкия, той всичко бѣ възложилъ на единъ подофицеръ. Най послѣ, натоварихме войската. Трена бѣ прѣтоваренъ. Трѣбваше да тръгнемъ, а не се знаеше срѣщу насъ неидѣше ли нѣкой тренъ. Обърнахъ вниманието на полковника, обаче той само повдигна рамѣнѣ. На забѣлѣжката ни, че е възможно нещастие, добрия старецъ ни отговори: „добръ пжть, С'вами Богъ“.

Да, С' вами Богъ тръгнахме и съ този Богъ, а не подъ ржководството на единъ умъ стигнахме до Щипъ за да се разгромимъ при Струмица.

Военното правосждие намѣси ли се?

Не, защото за този разгромъ единъ полковникъ получи дивизия!

Трети примѣръ. Единъ санитаренъ капитанъ отъ 27 полкъ, нѣкой си Д-ръ Димитровъ, се отнасялъ тъй злѣ съ болнитѣ, че, ако съмъ запомнилъ добрѣ, единъ войникъ е умрѣлъ отъ побой нанесенъ му отъ лѣкаря. И днесъ този лѣкарь се държи на служба.

Това сж примѣри само отъ Пазарджикъ. Тѣ сж само частички отъ веригата други, по-страшни и отвратителни. Обществото е потрѣсено отъ станалото. Азъ ги изнасямъ, защото съмъ длъженъ да сторя това, като общественъ дѣецъ.

Ще обърне ли нѣкой внимание на тѣхъ? Азъ се съмнявамъ. Висшитѣ военни лица се занимаватъ съ по-важни работи. Генералитѣ се каратъ. Офицеритѣ образуватъ лиги. За това, което най-боли, никой петь пари недава.

Защо тогава, г. Жостовъ се сърдите на българското гражданство, че гледа на васъ съ неприязнь и недовѣрие?

Нима не виждате, че сами си постилате?

КАНАЛИЗАЦИЯ И ЕЛЕКТРИЧЕСКО ОСВѢТЛЕНИЕ НА ГР. ПЛѢВЕНЪ.

Едноврѣменно съ рѣшаване въпроса за канализацията на града Плѣвенъ, ще се яви и този за освѣтлението му. Той, обаче, не ще срѣщне голѣма спънка, тъй като най-главното, а именно силата, безъ която не може, я имаме на лице. Тая сила е водната, която се добива като прѣкараме часть отъ р. Витъ да тече изъ каналитѣ на града. Дѣйствително това ще струва за града около 1—1½ милиона лв., плюсъ освѣтление ½ милионъ всичко 2 милиона лева. Обаче тоя тъй колосаленъ разходъ, не е неоползотворимъ капиталъ, тъй като има начини и условия, който ще покажатъ какъ може да се оползотвори, въ смисъль да донася приходи, както канализацията, така и освѣтлението.

Прѣди врѣме, въ демократическо управление, тогавашния общински съвѣтъ бѣ рѣшилъ и града щѣше да има електрическо освѣтление, което щѣше да струва около 700,000 лева. Смѣни се кабинета и народняшко прогресиския министръ не утвърди търга за даденото електрическо освѣтление, ала това не стана защото се милѣеше за народната пара, а защото не „наши“ партизани бѣха уговорили този търгъ. Другъ бѣ въпроса, дали бѣше непрѣменно потрѣбно на града електрическо освѣтление, до като не притежава той модерна канализация. Зашото канализацията е първа необходимость за модерния градъ, тъй като съ нея е тѣсно свързано хигиеническото запазване на населението, а въ послѣдствие индустриялното развитие на сжщия градъ. Или, съ други думи казано имайки за тая цѣль вече достатъчно водна сила, то въ тоя градъ се създаватъ условия за развитие на индустриални завѣдения.

Като необходимость за града, второ е електрическото освѣтление, защото то може да се нарече луксова потрѣба. Дѣйствително, хубаво е, и то е потрѣбно, ала нека запълнимъ найпотрѣбното — да имаме чистъ градъ, да имаме достатъченъ просторъ за индустрия, да създадемъ работа на това население, отъ което ще искаме да плаща — да не прѣреждаме потрѣбитѣ си.

Ив. Мариновъ.

ПОДѢЛБАТА НА АВСТРИЯ?

Русия, Ромъния, Сърбия и Германия щѣли да дѣлятъ Австро-Унгария. Това днесъ се бълнува и пише изъ печата на горнитѣ дѣлители. За да дадемъ прѣдстава какъ схваща сериозния руски печатъ въпроса, привеждаме извадки отъ в. „Русскія Вѣдомости“.

„Да си прѣдставимъ за минутка тоя авантюристически планъ осжществимъ; какво ще спечели отъ това Русия? Разрушението на Австрия ще създаде една Германия отъ Сѣверно море до Адриатическо, отъ Хамбургъ до Триестъ; би се изпълнила мечтата на пангерманиститѣ. Мисъльта, че увеличението на католическото население въ Германия ще я отслаби, е съ нищо не доказано, но несъмнѣнно е едно. — че ще се усили партията на центра на германскитѣ прѣдставители, — една отъ най-враждебнитѣ къмъ Русия. Германия ще стане страна погранична съ Италия и неминуемо ще я вземе въ орбитата си; та вмѣсто троенъ съюзъ ще се получи двоенъ, по по-якъ, който не ще има съперничество за западния брѣгъ на Балканский полуостровъ, толкозъ повече, че най-малко Italia irridente ще се обедини съ кралството. Несъмненно е, че и Унгария, като получи пълна политическа независимость, като е обиколена отъ славянски народи, ще иде съ Германия и Италия. Ако би Германия да достигне Адриатическо море, тя заедно съ Италия ще може съвършенно да измѣни съотношението тукъ на морскитѣ сили; ако обаче Триестъ остане на Италия, за послѣднята ще бжде необходимо да обърне още по-голѣмо внимание на Адриатическо море, което ще я направи по-силна къмъ западъ и още повече ще заякчи връзката ѝ съ Германия. А въ всичко това нѣма нищо желателно за Русия.

Казватъ ни, че Ромъния ще се съедини съ Трансилвания, а Сърбия ще се усили съ Харватско, Далмация и Босна-Херцеговина. Първото проповѣдватъ партизанитѣ на руско-ромънското сближение. То е основано на чисто недоразумение. Ако днесъ трѣбва да се защищава, безъ да се гледа на редъ сжществени възражения, казаното сближение, то е именно за това, че Ромъния може да разчита на часть отъ австро-унгарска територия, населена отъ ромъни. Когато тая часть ще бжде спечелена, падатъ за Ромъния всичи мотиви да отива съ Русия, — наопаки, цѣльта на нейната външна политика ще бжде да си присъедини и на Бесарабия.

Колкото се отнася за славянскитѣ народности въ Австро-Унгария, то би било непростителна утопия да прѣцѣняваме тѣхното влѣчение къмъ Русия. Такова влѣчение политически сжществува, до като имъ е потрѣбно да се борятъ противъ господството на нѣмцитѣ.

Мечтата за това, че съ раздѣлата на Австрия „славянскитѣ потоци ще се излѣятъ въ руското море“ могатъ да сподѣлятъ само хора, който нѣматъ и най-малко понятие за психологията на сдруженото славянство. Въ извѣстенъ смисъль „австрославизмътъ“ напълно е способенъ да прѣживѣе даже сжществуването на двойствената монархия въ нейния сегашенъ видъ“.

АДОНАЙ.

ИИСУСЪ НА ПЛАНИНАТА.

Той ме хваща за ржка и ме води надъ безднитѣ. Неговата хубость е обаятелна и, кога го гледашъ, изпитвашъ томителна сладость.., Води ме, Иисусе!

(Продължение отъ брой 8).

А Иисусъ го погледна кротко и каза:

„Мъгла тегнѣе надъ душата ти, Юда! Отъ слънце който бѣга, мъгли се раждатъ въ душата му — и слабость ще покоси колѣнѣтѣ му. Кажи, какво ти тежи!“

И помълча малко Юда, па каза:

„За бждащия день говори днесъ ти, Рави. Слова на бждащия день вѣстишъ. А настоящия забрави ти. Слова и скрижали на настоящия день ни дай—и бждащия ще посрѣщнемъ ние сами. Не малко чудеса видѣхме отъ тебе. За чудеса не сме жадували. Ти чудеса извърши, но главното забрави. А щомъ не стори него, ти нищо не си сторилъ — и Вѣчниятъ ще отвърне лице отъ Своя Синъ.

„Изцѣряваше болни, Господи. Но болката изъ човѣшкото сърдце не можа да изцѣришъ. Глухи се изцѣряватъ, но не можа човѣкътъ слухъ да обърне къмъ велѣнията на сърдцето. Глухи добиваха слухъ, за да усладятъ слуха си съ музика на разпжтни флейтистки. Слѣпи проглеждаха, но не видѣха словата на слънцето и пжтя на жертвата. Проглеждаха очитѣ, за да видятъ игри на обнажени танцувачки, които прѣплитатъ сластно крака, за да уловятъ въ мрѣжитѣ си слабия. И ние, дванадесеть безумци, тръгнахме по твойтѣ слѣди. И не скърбимъ — че повеликъ отъ тебе не се е раждалъ.

„Ти цѣришъ. Но, щомъ умрѣшъ и слънцето угасне за човѣка, отново ще се роди болката изъ сърдцето, че пълно е съ язви. На падналитѣ даваше опора, за да паднатъ утрѣ пакъ — прѣдъ страха на кървавитѣ дни.

„И бѣднитѣ вървѣха слѣдъ тебе, Господи, че ти даваше на гладнитѣ хлѣбъ отъ небето, а на жаднитѣ — вода на животъ. Но що стори за другитѣ, Господи? За плачущитѣ по кръстопжтищата на живота ти донесе утѣха — и тръгнаха слѣдъ тебе уморенитѣ, просящитѣ и продажнитѣ жени. Защото слова на вѣченъ животъ знаеше ти.

„Но тѣзи, които не сж слѣпи, глухи, паднали, — които знаятъ съблазъна на златото, живѣятъ въ пурпуръ и висонъ — нима за тѣхъ нѣмаше у тебе слова на вѣченъ животъ?

„За тѣзи, които спятъ при музика и минаватъ по цвѣтя, ти не стори нищо. Тѣзи, които иматъ дворци и радости на любовьта, които служатъ съ тънка мисъль на своя вкусъ — и се развличатъ съ танци, музика и тънки украшения отъ камъкъ и злато — тѣхъ проклинаше ти. Не клѣтва, а пжть и указание ти трѣбва да дадешъ. И за тѣзи, които иматъ книги и философи, тънки измами на ума и сладости на чувствата, ти не каза дума. Тѣ не слѣзоха при тебе, че ти общуваше съ просящи и разпжтници. Но зашо ти не се качи при тѣхъ?

„Тѣжатъ ми мислитѣ, Рави. И смутенъ е духътъ на послѣдния отъ твоитѣ. За ония, които бѣха изгубили смисъль въ живота, ти камънни скрижали начърта. Но за тия, които чупятъ скрижалитѣ, защото разбиратъ живота и внасятъ въ него свой смисълъ, за здравитѣ и богатитѣ духомъ ти нищо не стори. А тѣ сж много. И ще растатъ безъ край.

„За долнитѣ ти работи. За мъртвцитѣ на живота — и ти ги възкръсяваше, за да познаятъ грѣха отново и да те проклинятъ, че си ги възкръсилъ. А живитѣ остави. Нарече ги синове на разтлѣние. Но защо не ги изцѣри отъ разтлѣнието, — ти, който цѣреше слѣпотата и глухотата? И защо не остави пжть, по който да се изгуби разтлѣнието — и да се не връща?

„Тежи ми, Рави! Горчиви думи казаха устата ми. И, ако нѣмамъ право, просвѣти ми ума съ потоци свѣтлина, че мжчно е при себе си човѣкъ задълго да остане. Прости, Учителю!“

Замисли се Иисусъ, па сложи ржка върху рамото на Юда и рече:

„Не ми тежатъ думитѣ, Юда! И твоитѣ слова не идатъ отъ живота. Сърдцето ти е здраво като скала, но вѣра въ бждащето нѣмашъ. За день не става отъ сѣмка тамаринтъ, нито отъ кълнъ — смоковница. И тежко на жътваря, който хвърля сърпъ и дири мандрагори! Дѣто има слова на сърдцето, суетни сж скрижалитѣ. Но вѣра нѣма ли, — мъгли прѣплитатъ мислитѣ, а отъ себе си не може човѣкъ да избѣга.

„За силнитѣ, говоришъ ти, законъ не дадохъ. Не си ли слушалъ притчата за класоветѣ и приказката за Сина на Господаря, пратенъ въ лозето, не си ли разумѣлъ? За силнитѣ скрижали — то е стръвь за крокодили. Не трѣбва да се хвърля светиня на кръстопжть: минава всѣки. А безумниятъ открай напрѣдъ върви.

„При здравитѣ не отидохъ, — ти казвашъ. Но вѣчниятъ животъ не слага синуръ между здрави и болящи. Пшеницата и плѣвелътъ растатъ едно до друго. И тежко на сърпа въ бждащия день! Елей за кожата, — разказватъ старитѣ. Елей за кожата, която ражда слинове. Но за сърдцето, въ слинове обвито, нѣма елей. Стрѣла пронизва тамаринта, но отъ кожа на крокодилъ се чупи.

„Пази се отъ себе си, Юда! И въ деня, кога Синъ Човѣчески бжде прѣдаденъ на сждъ, ще се отречатъ отъ него мнозина. Но тежко на облака, който носи мълния!“

Иисусъ слѣзе при подножието и отиде съ тримата въ града, за да празнуватъ пасхата.

А навжсенъ стоеше Юда. И бездна се въ сърдцето му разтвори. Но впери очи надолу, въ жилеста дѣсница вчепка брада и се замисли. И рѣши Юда да направи своето за силнитѣ, които Исусъ отхвърли.

И отиде при синедриона.

И кога, подиръ полунощь, Исусъ и единадесетьтѣ пѣеха химна за Агнето на Небесна Пасха, за Дѣвата и за Разпънатото Слънце, въ тишината на топлата нощь блѣснаха факели, разпалена борина и лампи съ елей. И хора вървѣха крадишкомъ между маслинитѣ.

Излѣзе Иисусъ и наближи.

И срѣщна го Юда, поздрави го и го цѣлуна. А Иисусъ го погледна тжжно и кротко — изви ржцѣтѣ си, да ги свържатъ.

А единадесетьтѣ го оставиха.

Защото е писано нѣкждѣ, че самъ отива на смъртъ този, що се е родилъ въ самота.

КАКВО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ ОБЩЕСТВОТО.

Обръщаме внимание на слѣдствената власть по дѣлото на 4 дружина отъ 34 пѣх. Троянски полкъ да провѣри вѣрно ли е, че група войници при отстжпването отъ прохода „Св. Никола“ е искала да убие Майоръ Николовъ; кждѣ е водена картечната рота слѣдъ отстжплението на прохода?

Молиме военния министръ да анкетира дѣйностьта на Генералъ Пѣевъ по врѣме отстжплението му отъ гр. Плѣвенъ при нахлуване на ромжнитѣ. Ще ни се да вѣрваме, че единственъ виновникъ по оставане въ ржцѣтѣ на ромжнитѣ на военни материали е Генералъ Пѣевъ. Благодарение на обстоятелството, че служебнитѣ си обязаности е вършилъ въ пияно състояние, че се е грижалъ най-много за вина, за ракии и за коняци, а не е на врѣме прѣпратилъ намиращитѣ се въ Плѣвенъ по това врѣме военни материали. Отстжплението му е било формено бѣгство, не почиваще на никакви тактики и устави; придружаващитѣ го чинове сж биле просто малтретирани отъ този своего рода генералъ. Военното правосждие трѣбва всѣки провиненъ да хване за ухото и да не прави разлика на звѣзди и рѣски.

Куриозно. Наблюдателния пунктъ на командира на 1 бригада отъ 9 п. Плѣвенска дивизия на 4 и 5 ноември 1912 г. билъ въ единъ долъ заобиколенъ отвсѣкждѣ съ скали. Отъ тамъ се е наблюдавало небето, хубавото изворче, но не и боя . . . . Даже едва ли е достигало до ушитѣ на бригадира тътнежа на гранатитѣ.

Прѣзъ м. юлий 1913 год., 4 дружина отъ 34 п. Троянски полкъ се е прѣдала на ромжнцитѣ между гр. Рахово и Ломъ заедно съ офицеритѣ си. По това врѣме гдѣ е билъ Майоръ Николовъ и защо дружината му е пжтувала безъ него? Какво е било назначението на тази дружина и защо се е отправила за Рахово, когато прѣдназначението и е било да замине за гр. Видинъ? Кой е измѣнилъ заповѣдьта на марша и защо?

Въпросъ къмъ управлението на лозарско-овощарското училище и винарската изба въ Плѣвенъ. Замолени сме да запитаме за слѣдньото: прѣзъ пролѣтьта на 1913 год. идвали ли сж въ училището и избата двама австрийски професори, които сж били командировани отъ Австрийското министерство на Земледѣлието, за да изучатъ положението на нашето лозарство? Това е било въ свръзка съ уговорване въпроса за снабдяване България съ американски пръчки отъ Австрия. Господа професоритѣ като дошле въ София били насочени съ прѣпоржчителни писма къмъ Плѣвенъ. Тукъ тѣ се явили въ кметството и то ги пратило при търговеца Н. Той разбралъ, че не него търсятъ, а училището, за това станалъ и ги завелъ тамъ. Сега отъ общественъ интересъ е, да се знае какъ почтенитѣ професори сж били посрѣщнати и освѣтлени по интересующитѣ ги въпроси отъ управлението на лозарско-овощарското училище и държавната винарска изба. Като задаваме този въпросъ, чакаме да получимъ изложение за посрѣщането и изпращането на професоритѣ отъ страна на визиранитѣ училище и изба.

Г. Фонъ Хохвехтеръ,
майоръ отъ отоманската армия, аташиранъ къмъ генералния щабъ на Махмудъ Мухтаръ паша.

(Прѣводъ.)

ВЪ ОГЪНЯ СЪ ТУРЦИТѢ.

Дневникъ на военнитѣ операции — 29 септември до 11 октомври 1912 год.

Качваме се въ една биволска кола и се завръщаме обратно. По пжтя срѣщнахме Нуреди́нъ бей Влора, синътъ на бившия великъ везиръ, по настоящемъ прѣдседатель на сената; той ни каза, че Махмудъ не е въ Люле-Бургасъ. Рѣшихме да се завърнемъ въ Чорлу.

Беятъ ми даде единъ изморенъ конь, единствения който му бѣ останалъ. Стигнахъ въ станцията и накарахъ да приготвятъ единъ локомотивъ. Тогава Нуреди́нъ даде коня на Мустафа Натъкъ, за да може да настигне дивизията си, и ние останахме заедно.

Бѣгащитѣ постоянно пристигатъ. Разположенитѣ по на западъ гари бѣха напустнати отъ чиновницитѣ; въ сжщность сношенията съ Цариградъ сж прѣкжснати. Треноветѣ се трупатъ върху единствената линия.

Врѣмето е добро, но обущата ми бѣха прогнили отъ влага, Мизерията е обща, войници ни заплашватъ и изискватъ храна. Но нѣма що да се прави. Откраднаха револвера на Реуфъ бея!

Въ Чорлу спиратъ бѣгълцитѣ, мнозина отъ тѣхъ хващатъ обратна посока. Нищо положително не се знае за положението. Какъвъ ужасъ! Отъ онова що чувамъ, изглежда че положението на всѣкждѣ лошо.

И дивизията на Азиса отъ 1-я корпусъ е сжщо изпитала вчера една паника на дѣсно отъ нашата линия и гледката на бѣгалцитѣ е спомогнала за падане духа на 3-я корпусъ.

Това общо отстжпление е компрометирало значението на успѣхитѣ добити на 10-и отъ другитѣ корпуси, послѣднитѣ, за да не се видятъ изолирани, сж били принудени сжщо да отстжпятъ въ Люле-Бургасъ или въ Баба-Ески.

Раненитѣ прѣдставляватъ печална картина. Тѣ сж били принудени да изминатъ пѣшкомъ дългото разтояние отъ Лозенградъ прѣзъ Баба-Ески до Чорлу, прѣди да се намѣратъ срѣдства за прѣнасянето имъ. Може да се допусне, че положението на 11-и е останало неопрѣдѣлено. Ако това положение не е било напълно нещастно за турцитѣ, причината на това трѣбва да се дири въ незнаенето отъ страната на българитѣ сжщностьта на грамаднитѣ имъ успѣхи. Тѣ не бѣха съумѣли да ги използуватъ, па даже и не бѣха помислили да заематъ изоставенитѣ позиции.

2 *часа и 30 минути.* Бѣха ни потрѣбни 8 часа за да пристигнемъ въ Чорлу. Часътъ е 11 и 30 мин. На гарата намираме генералиия щабъ на голѣмата главна квартира. Разказваме приключенията си.

Азъ отново намѣрихъ слугата на Мухтаръ паша, фотографчийскиятъ ми апаратъ бѣ още у него, но остатъкътъ отъ багажа ми бѣ изгубенъ. Той разправа, че войнци разпрѣгнали колата ни, за да избѣгатъ съ конетѣ ни. Всичко е въ отстжпление. Джеватъ бей отива въ Черкезкьой при военния министъръ. Мухтаръ паша билъ въ Виза, гдѣто той щѣлъ да събере войски по пжтя Лозенградъ — Цариградъ. Днесъ той се билъ разпоредилъ за застрѣлването на 10 души. Тука е обявено военно положение. Отидохъ въ казармата да видя Лосовъ, който е боленъ.

Храната липсва даже и въ главната квартира. Разграбили сж склада съ храни, разположенъ покрай желѣзнопжтната линия. Тукъ нѣма ни кжсъ хлѣбъ. Разговоритѣ се водятъ тихо. Тази вечерь дали не ще прѣкараме безъ ядене и безъ спане?

Буквално съмъ капналъ отъ умора.

Азъ и Нуреди́нъ се рѣшаваме да се качимъ на първия тренъ, който

ТРАУРНА БЪЛГАРИЯ.

59. ЗАПАСЕНЪ ПОДПОРУЧИКЪ ДИКОВЪ отъ 31 п. Варненски полкъ, убитъ на 16 октомври 1912 год. при Бунаръ Хисаръ.

60. ЗАПАСЕНЪ ПОДПОРУЧИКЪ ВЕЛЕВЪ отъ 36 пѣх. Козлодуйски полкъ, убитъ на 16 ноември 1912 г. при Люле-Бургасъ.

61. МЛ. ПОРТОПЕЙ ЮНКЕРЪ ФИЛИПОВЪ отъ 2 пѣх. Искърски полкъ, убитъ на 15 октомври 1912 г. при Инжиклеръ.

62. МЛАДШИ ПОДОФИЦЕРЪ БѢЛОВѢЖДОВЪ отъ 1 п. Софийски полкъ, убитъ на 6 януари 1913 г. въ гр. Силиврия.

63. ЕФРЕЙТОРЪ Б. ТОДОРОВЪ отъ 1 п. Софийски полкъ, убитъ на 9 октомври 1912 г. при Селиолу.

64. РЕДНИКЪ ПЕТРЪ ВАЦОВЪ отъ 4 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ, убитъ на 5 ноември 1912 г. на Чаталджанската линия.

65. РЕДНИКЪ ВАНКО МАРИНОВЪ отъ 16 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ, убитъ на 17 юли 1913 г. при „Прѣвала“ въ боеветѣ съ гърцитѣ.

66. РЕДНИКЪ НИКОЛА ЦВѢТКОВЪ отъ 16 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ, убитъ на 16 юли 1913 г. надъ градъ Мехомия въ боеветѣ съ гърцитѣ.

67. РЕДНИКЪ ТОДОРЪ ЕВСТАТИЕВЪ отъ 15 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ, починалъ отъ рани на 10 ноември 1912 г. въ с. Акаланъ.

68. РЕДНИКЪ ИВАНЪ РУСЕВЪ отъ 7 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ, убитъ на 4 ноември 1912 год. на Чаталджанската линия.

ХРОНИКА.

— Честитимъ на всичкитѣ си абонати Свѣтлитѣ Христови праздници и имъ пожелаваме да ги прѣкаратъ весело.

— Лични. Г-нъ Капитанъ Задгорски отъ 4 п. Плѣвенски полкъ, по собствено желание е прѣмѣстенъ въ родния си градъ Сливенъ.

— Не можемъ да се не възмутимъ и да не обърнемъ вниманието, комуто трѣбва, за небрѣжното и осждително отнасяне съ единъ скъпъ имотъ на общината, какъвто е банята. Тази баня, за която сж харчени толкова хиляди левове, която е прѣдназначена за инструментъ на чистотата, на хигиената и на здравето и въ която на видно мѣсто има написани думитѣ: „Въ чистотата е здравието“, е потжнала въ мръсотия. Вѣрваме, че ще се обърне внимание на тази ни бѣлѣжка за което ще бждемъ доволни.

— Най-послѣ респективното министерство се е заинтересувало за гарата Сомовитъ, която служи само нѣколко мѣсеца прѣзъ годината, когато нѣма наводнение, и която редовно ощетява интереситѣ на сума търговци, и изпратило специална комисия да проучи трасето до селото Сомовитъ, кждѣто въ най-скоро врѣме ще се прѣмѣсти гарата. Дано.

— Плѣвенската градска библиотека е поржчала въ Русия книги по всички отрасли на науката и знанието: 541 тома отъ 228 автори на общата сума 900 рубли.

— Митрополитъ Климентъ щѣлъ да посѣти Плѣвенъ на 12 априлъ т. г. — „Томина“ недѣля, за да служи архиерейска служба. Мнозинството отъ гражданитѣ, обаче, не сж доволни, за гдѣто Негово Високопрѣосвященство Митрополитъ Климентъ, не иска да се вслуша въ желанието му, за да го види на втория день отъ Великдень.

— „Павиране“ главната улица въ Плѣвенъ? Говори се, че кмета възложилъ на инжинера да му приготви планъ за „павиране“ (?) на главната улица. Ето още една безполѣзна работа, ето пакъ ще се хвърлятъ общински срѣдства на вѣтъра. И защо всичко това? Та нали имахме сжщата улица съ калдаръмъ, нали сѣтне я настлахме съ чакълъ, а сега пъкъ паважъ! Да правишъ улици, безъ да си направилъ най-важното канализация, това не е нищо повече освень да създавашъ разходи на общината съ нѣкаква по-друга цѣль, но не и благоустройство.

— Кражба въ магазинъ „Трапезица“ е станала на 1 срѣщу 2 априлъ. Крадцитѣ разбили заднята страна на дюгеня и като влѣзли вътрѣ ограбили часовници, ланцове и пр. бижутерски прѣдмети. Полицията, разбира се, търси крадцитѣ, както винаги, но не ще ги намѣри. Околийския началникъ Тепавичаровъ е енергиченъ полицай, ала изглежда, че не въ всѣка „зона“ го бива. Прѣди день, в. „Утро“ съобщи, че заловилъ апаши въ трена, но вижъ въ града не му върви. И до днесъ редовно ставатъ кражби, ала все не открити, крадцитѣ продължаватъ работата си.

— Страстната седмица въ града ни е тиха и тъмна. Никждѣ увеселения, другарски срѣщи, кинематографи и пр. не се позволяватъ, ала за това пъкъ серенадитѣ изъ улицитѣ нощѣ не прѣставатъ. И дѣйствително „страстна“ седмица имаме. Дойде ли, обаче, Великдень всичко щс си тръгне въ „нормаленъ“ редъ!

— Канализация и електрическо освѣтление на гр. Плѣвенъ. Въ миналия брой на вѣстника си бѣхме дали мѣсто на статия подъ горното заглавие. Автора мислѣше, че все ще се намѣрятъ хора свѣдущи по този въпросъ и ще се обадятъ, да дадатъ капацитетното си мнѣние. До сега, обаче, никой това не стори, не че нѣма хора да познаватъ тоя тъй важенъ въпросъ, ала просто защото тия познавачи не обичатъ да работятъ, или съ други думи мързи ги да сѣднатъ и напишатъ два реда по обществени работи; а и вѣроятно, защото мислятъ, че трѣбва пари да имъ се платятъ за да работятъ. Може би бързаме въ заключенията си, за това ще чакаме нашитѣ инжинери и техници да се обадятъ по този капиталенъ за градътъ ни въпросъ. Не сторятъ ли това, тогава ще кажемъ кждѣ всички инжинери и техници прѣкарватъ свободното си врѣме и съ какво се занимаватъ. Ние искаме настоятелно този въпросъ да бжде обсжденъ.

— Щедъръ даритель. Димитръ Константиновъ, виденъ Плѣвенски гражданинъ, родомъ отъ село Емборе (Костурско), подарява доходитѣ отъ зданието си, въ което се помѣщава окржжния сждъ за фондъ „Сиротопиталище“ на негово име. Дохода отъ това здание до 4 год. до 1918 год. на сума 100 хиляди лева ще послужи за сервиране и обзавеждане на сиротопиталището, което отъ 1918 г. ще се помѣщава въ сжщото здание. Въ сиротопиталището ще се приематъ дѣца останали безъ родители отъ войната.

Сжщеврѣменно ще построй и едно здание за прогимназия въ града ни, която ще носи неговото име.

Ний отъ сърдце поздравляваме този щедъръ даритель и родолюбецъ. —

Хвала и честь на родолюбивия българинъ!

— Театръ „ОДЕОНЪ“. Прѣзъ Свѣтлитѣ Христови праздници кинематографа „Одеонъ“ ще даде на първия и втория день *„Никъ Винтеръ* и *Тайната на езерото“*, голѣма и потрѣсающа дедективна драма въ 4 части, а на третия день — „Анна Индервенъ“ драма отъ сврѣменния животъ въ 4 части.

— Общинското управление отъ нѣколко деня захвана да ржси улицитѣ, за да убие прахътъ изъ тѣхъ. Добрѣ прави. Не знаемъ само по чия инициатива е това, защото гледаме да се разнася една покана на гражданитѣ за подписване, въ която се иска сжщото.

Длъжимъ да обърнемъ сериозното внимание на г. общинскитѣ съвѣтници, че и да се ржсятъ улицитѣ пакъ прахъть ще витае тържественно изъ града, до като г. съвѣтницитѣ не се проникнатъ и усвоятъ идеята за канализиране на града.

— Оплакватъ ни се граждани, че чушмитѣ въ кварталитѣ имъ не течели редовно, а само нѣколко часа прѣзъ деня. Така напримѣръ въ I-ви кварталъ чушмата течела само вечеръ къмъ 9—10 часа и то само нѣколко часа. Гражданитѣ обясняватъ това, като го свързватъ съ чушмата на близката содолимонадена фабрика и съ градската баня, които земали водата на градската чушма.

Молятъ ни, да обърнемъ сериозно вниманието на г-на кмета да нареди щото чушмитѣ въ града редовно да текатъ, за да не прѣдприематъ манифестации самитѣ жени прѣдъ г-на кмета.

— Турски шпионажъ? Вѣстницитѣ ни донасятъ новината, обаче не знаемъ до колко тя е сериозна по произхода си. Това ни дава поводъ да се повърнемъ и припомнимъ за миналото. Тукъ ще отбѣлѣжимъ съ горѣсть, че никой не ще ни бжде кривъ, ако сами вкарваме вълкътъ въ кошарата и пр. Спомняме си, че прѣзъ врѣме на войната, запасния подполковникъ Мариновъ, градския комендантъ Христовъ и др. „главни“ лица съ голѣми мѣста гледаха спокойно какъ си устройваха „живота“ офицеритѣ — турци — плѣнници. Плѣненитѣ офицери—турци бѣха, даже по свободни отъ колкото въ Турция. По бирариитѣ, по сладкарницитѣ, по кинематографитѣ и на всѣкждѣ тѣхъ плѣвенското гражданство виждаше. Мнозина се питаха и чудѣха, ала никой не можеше въ онова врѣме, гласъ на протесть да издигне. Днесъ тая новина никакъ не ни очудва, защото това е слѣдствие на нашата глупость простащина и прѣкалената ни толерантность.

— Депутатитѣ турци отъ новитѣ земи напослѣдъкъ много почнали да се проявяватъ въ народното събрание и вънъ отъ него. Проявяването имъ, обаче, не е отъ естество да радва българската държава, защото изглежда, че вдъхновене получаватъ отъ другадѣ. Дългъ е на правителството, което тъй много декларира, че само съставляющитѣ го либерални партии милѣятъ за България, да опнѣ ушитѣ на „болшинството“ си отъ новитѣ земи да не дразнятъ и безъ това покрусената българска душа.

Като добри българи, съ дълбока горѣсть въ нараненото ни национално честолюбие, правимъ тоя упрѣкъ на либералнитѣ партии, съставляющи днесъ правителството на нещастна България, която даже и отъ собственитѣ си поданници, е длъжна да търпи обиди.

Прочие, вѣрваме, че Едхемъ Рухи ще замълчи!...

ще мине, за да отидемъ въ Черкезкьой; казватъ, че тамъ още имало провизии. Непрѣменно трѣбва да ямъ, вь противъ случай ще падна боленъ.

Утрѣ и главната квартира ще хване сжщата посока, сетнѣ съ кола ще пристигна въ Виза. Това положение не може се продължи дълго врѣме. Ние отново изгубихме слѣдитѣ на Абдулъ Реуфъ. Съ Джевидъ бея се качихме на единъ локомотивъ, който ще ни отведе въ Черкезкьой. Но и тамъ, нѣма вече нищо за ядене. Три часа спахъ на единъ столъ.

Сжбота 13 октомврий. Най-сетнѣ часътъ въ 6 сутриньта отново намѣрихъ Тевфикъ бея, офицера-ординарецъ на министра и офицеритѣ отъ генералния щабъ.

Министърътъ ме прие добрѣ. Трѣбваше да му разкажа подробно всичко що зная. Настояхъ, щото на войскитѣ да бждатъ изпратени храна и муниции. На въпроса който ми зададе, отговорихъ, че споредъ мене, не може да се има довѣрие въ редифитѣ, въпрѣки обстоятелството, че тѣ бѣха акламирали министра, когато послѣдниятъ минаваше прѣзъ тѣхнитѣ редове и въпрѣки примѣра даденъ съ екзекуциитѣ прѣзъ послѣднитѣ дни.

Не мога достатъчно да похваля поведението на Мухтаръ паша и тия похвали ми сж особенно приятни.

Даватъ ми единъ голѣмъ хлѣбъ, взетъ отъ вагона-ресторанъ, както и малко кафе.

Явява се нашата дивизионна кавалерия, тя ще ми даде единъ конь, съ който ще мога да отида въ Виза. Въ омивалника на вагона, можахъ за пръвъ пжть отъ петь деня насамъ, да направя напълно тоалета си. Вѣщитѣ и дрѣхитѣ ми сж почернѣли.

Казаха ми, че неприятельтъ не ни е прѣслѣдвалъ, и че даже и Лозенградъ, и днесъ още не билъ заетъ отъ българитѣ! И като си помисля че сме го изпразнили, като оставихме толкова топове въ него!

Имамъ поне една компенсация за всичкитѣ си теглила: най-сетне мога да кажа всичко, що ми тежи на сърдце и да се оплача комуто трѣбва. Но каква полза отъ това?

9 часа сутриньта. Намирамъ възможностьта да изпия чаша конякъ

10 часа поканенъ съмъ въ специалния тренъ на министра, дѣто трѣбваше да коментирамъ събитията при Петра и Лозенградъ. Положението е много по-добро, отколкото вѣрвахъ. Изглежда че българитѣ сж изтощени, тѣ никждѣ не сж използували настжплението си. Черкезъкьой е театъръ на трѣскава дѣятелность. Тамъ постоянно пристигатъ нови войски и провизии, изпращани отъ Цариградъ. Офицеритѣ горятъ отъ нетърпение за блѣскава отплата. Поканенъ съмъ да обѣдвамъ въ вагонъ-салона.

Отъ всичко що бѣхъ чулъ, извлекохъ слѣднето впечатление:

Операциитѣ сж били прѣустановени за извѣстно врѣме, по причина бѣгството на Азисовата дивизия отъ 2-ия корпусъ и на цѣлия 2-и корпусъ, които сж повлекли отстжпването на останалитѣ съставни части на войската.

Армията е напълно деморализирана, тя не е добрѣ хранена, опожаренитѣ села не прѣдставляватъ за нея никакъвъ подслонъ отъ студа, па и дърва липсватъ. За щастие, неприятельтъ не е съумѣлъ да използува положението си и не е продължилъ прѣслѣдването. Започнатитѣ въ този моментъ дѣйствия, сж безъ никакво значение. Селянитѣ отъ гръцкитѣ и българскитѣ села, разположени на западъ и на сѣверъ отъ Виза, сж образували чети и всички сж въоржжени. Изглежда, че щастието се усмихва на турцитѣ прѣдъ Одринъ. Споредъ телеграмата, получена вчера отъ военния министъръ, 12,000 българи били паднали прѣдъ съоржженията на крѣпостьта.

Обаче тази цифра ми се вижда прѣувеличена.

Дѣйствуващата войска получава постоянно подкрѣпления, идящи отъ отъ Цариградъ; министърътъ и окржжаващитѣ го заявяватъ, че сж доволни.

Главнокомандующия излага по слѣдния начинъ намѣренията си:

3-ия корпусъ ще бжде реформиранъ на западъ отъ Виза;

Слѣдва.

ЛЕ СОЛЕЙ. ЛЕ СОЛЕЙ.

Ле Солей

ФРАНЦУЗКО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
ЗА ЖИВОТЪ

Подчинено на Държавния контролъ.
Дружественъ капиталъ дванадесеть милиона лева.
Резервни фондове: 82 ½ милиона лева.
Осигурителни капитали: 620 милиона лева.
Изплатени суми на осигуренитѣ: 107 милиона лева.
Недвижими имоти, собственость на Дружеството: 10,333,239 лева.

На населението отъ Плѣвенски окржгъ, а особено на всѣки глава на сѣмейството, самоборящъ се за прѣпитанието членъ на обществото, обръщаме благосклонното внимание върху тъй налѣжащата въ сегашно врѣме необходимость отъ застраховка върху живота ни, чрѣзъ която освѣнъ другитѣ прѣимущества всѣки застрахованъ постига и двояка цѣль:

1. Гарантира правилното сжществуване на най-милитѣ си и близки до сърдцето му членове на сѣмейството му, въ случай на прѣждеврѣменна смърть и

2. Осигорява своето собственно сжществуване, било при неочаквани търговски несполуки, било при извънредни политически събития или при напрѣдналата старческа възрасть, която малко произвежда, а много израсходва . . . . .

И когато рѣшите да сключите застраховка върху живота си, не испущайте да изучите и се запознаете съ условията на дѣйствующето при грамаденъ успѣхъ въ България **Французкото Застрахователно Дружество за животъ „ЛЕ СОЛЕЙ“.**

Името, емблемата, либералнитѣ общи условия, грамадния основенъ капиталъ, многомилионнитѣ резервни фондове на което не могатъ освѣнъ да Ви вдъхватъ безгранично довѣрие и да Ви накаратъ да го прѣдпочитете.

За всѣкакви свѣдения и упжтвания, отнесете се до Дирекцията за България въ **София, жгъла на улицитѣ: „Търговска“ и „Леге“ или до г-нъ Боянъ Вацовъ, главенъ инспекторъ-аквизиторъ и до агента за градъ Плѣвенъ г-нъ Никола Господиновъ.**

1—10

Продава се кжща въ VIII кварталъ. Кжщата е двуетажна съ дюгенъ, има 4 стаи, коридоръ и около 700 квадратни метра праздно мѣсто. Има и пристройка съ 8 стаи. — Кжщата е на ул. Александровска и Безименна.

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 3—5

Въ село Дервишко — Никополско се продава или дава подъ наемъ воденица отъ три камъка съ локомобилъ. Воденицата е солидна постройка и 4 декара мѣсто. Пръстьта е анализирана и е годна за тухларска индустрия. —

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 3—5

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ или се продава съ изплащане на срокове при солидни гаранти — кундружийския магазинъ „Лондонъ“ до аптеката на Г. х. Стефановъ. —

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 3—5

ЛАЧЕВЪ & МАРИНОВЪ

ПРѢДПРИЯТИЯ, ПРѢДСТАВИТЕЛСТВО
КОМИССИОНА.

Извѣстяваме на своитѣ клиенти, че за сезона ни пристигатъ голѣмъ комплектъ жетварки, ярмомѣлки, триори и вършачки бензинови и парни, сжщо и всички други дребни машини нужни на земледѣлеца.

ЦѢНИ И УСЛОВИЯ НАЙ-ИЗНОСНИ.

в. „ДУМА“ в. „ДУМА“

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИТѢ

СИРЕНАРИ, БАКАЛИ И ЗА Г. Г. ГРАЖДАНИТѢ

Въ мандритѣ на Върбеновъ, Константиновъ & С-ie се произвѣжда първокачественно сирене отъ чисто Овчо млѣко и вече се пусна въ продажба първата партида пролѣтно прѣсно сирене.

Искайте отъ всички бакали.

Продажба на тенекета и въ самата мандра.

гр. Плѣвенъ. 3—5

ПРОДАВА СЕ

ДВОРНО МѢСТО 530 КВ. М. ВЪ ПЛѢВЕНЪ.

Мѣстото се намира въ VI кварталъ, на новооткрита улица, при сжсѣдъ Симеонъ Петарнишки.

Споразумение **Борисъ Дилчевъ.**

ТЕАТРЪ „ОДЕОНЪ“

ПЛѢВЕНЪ. **Театръ „ОДЕОНЪ“** ПЛѢВЕНЪ.

Кждѣ да прѣкараге вечерното си свободно врѣме? Идете въ добрѣ наредения кинематографически театръ „ОДЕОНЪ“ на **БР. КАЛПАЗАНОВИ**

Тамъ винаги ще видите най-новитѣ картини на голѣми европейски фабрики за филми.

Картинитѣ сж твърдѣ чисти и всѣки ще ги види безъ трѣптение на платното.

На скоро театръ „ОДЕОНЪ“ ще даде

отъ златната серия на кжщата

ПАТЕ ФРЕРЪ

Жена Демонъ или искушителката. Въ главнитѣ роли играятъ г-ца Мистингенъ, г-нъ Ханри Кроссъ и г-нъ Капелани, споредъ романа **La Glu** отъ *Жанъ Ришпенъ.*

Борба за животъ, ще бжде най-художествена и артистическа драма на сезона съ г-ца Робинъ, г-нъ Александръ и г-нъ Синьоре въ главнитѣ роли.

Кавалерътъ на червената кжща ще бжде най-голѣмата сензация, въ която взематъ участие най-прочути френски артисти.

При театра има уреденъ чистъ бюфетъ.

Съобщаваме на Г. г. пжтницитѣ, че отъ 1 януари наехме бившия хотелъ „Търговски“, който прѣименувахме въ хотелъ

„КОМЕРСИАЛЪ“

Хотела е съ двадесетъ хигиенични стаи, добрѣ и наново мобилирани. Също уредихме отлична гостилница и кафене.

При хотела има конюшна съ всички удобства за файтони, каруци, коне и пр.

Имаме ефтени легла за г. г. селенитѣ. Сжщо имаме стаи за търговски пжтници за изложба на мостри колекции.

Г. г. Пасажеритѣ ще намѣратъ винаги бърза и акуратна прислуга и износни цѣни.

Съ почитание:
Хр. Ив. Бешковъ.

Печатница на Тодоръ Хр. Данаиловъ — Плѣвенъ.